

## ՅԻՍՈՒՆ ՏԱՐԻ ԱՌԱՋ

ԼՈՒՐԵՐ ԱՐՏԱՍԱՀԱՄԱՆԻ  
ԵՐՈՒՍԱԳԷՄԱԿԱՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏՆԵՐԷՆ

Հովիւ Տ. Ասողիկ Վրդ. Մարտ 24ին Խարպին է վերադարձած երկամսեայ հովուական շրջանէ մը վերջը: Այցելած է Թէնցին. ուր պատարագած է. փէքին, ուր այցելած է Անկլիքան Եպիսկոպոսին, և շնորհակալութիւն յայտնած՝ որ արտօնած է իր շրջանակին մէջ եղած Անդլիական եկեղեցիներուն մէջ պաշտամունք կատարել: Տայրէն, ուր շարաթ մը հիւր եղած է Պր. Ասպետեանի. որ ազգօգուտ կտակ մը ունի: Շանկհայ. ուր երիցս պատարագած է Ռուսաց եկեղեցիին մէջ, ու պսակ մը, մկրտութիւն մը և թաղում մը կատարած, և եկեղեցաշէն մարմին մը կազմած: — Խարպին վերադարձին. Ապրիլ 14ի Եշ.ին Հոգեհոնգոսեան Պատարագ մատուցեր է վրասն Հոգեւոյս Ս. Հայրապետին և դամբանական խօսեր: Ամբողջ ժողովուրդը լաց է եղեր: Ապրիլ 27ին կրկին ելեր է հովուական պտոյտի դէպի Մանչուրիոյ Հայուր և Յիցին քաղաքները, ուր զեռ չէ այցելած, և ապա Չանչուն և Տայրէն:

(«Սինո», 1938, ժ.Բ. Տարի, Յուլիս, Թիւ 7, էջ 222):

Տ. Ասողիկ Վրդ. այս տարի, Չատկական տօներու առթիւ գացած է մինչև Ռուսական սահմանագիծը, Մանչուրի և Հայուր քաղաքները, ուր ցարդ չէր կրցած երթալ, քաղաքական վիճակին պատճառաւ: Առաջին քաղաքին մէջ Ռուսերը ունին երեք եկեղեցիներ. հսն կան 57 Հայեր, մեծ ու փոքր, անտեսապէս աննախանձելի, բայց սրտի տէր մարդիկ: Երբ կառաշարէն վար կ'իջնէ, ամբողջ Հայ գաղութը, ի գլուխ ունենալով տեղւոյն Ռուս քահանաներէն մին, զինքը կ'առաջնորդեն դէպի Ռուսաց Մայր Եկեղեցին:

Հոն կը կատարէ Պատարագ և մկրտութիւն Ռուսաց Մայր Եկեղեցիին մէջ: Կը մկրտէ հինգ երախաներ, որոնց ամենէն մեծը 16 տարեկան աղկկ մը:

(«Սինո», 1938, ժ.Բ. Տարի, Սեպտեմբեր, Թիւ 9, էջ 286):

Յաւով կ'արձանագրենք մահը Սինոի երբեմնի աշխատակից Տիկին Պրոնիսլավա Բէօփրիւկեանի, վարչաւիոյ մէջ տեղի ունեցած՝ ներկայ տարւոյ Ապրիլի 11ին, Մեռելական կարգը կատարուած է Լիւովի Հայոց Մայր Եկեղեցիին մէջ, իսկ թաղումը՝ ազգային զերեզմանատան մէջ: Հաղիւ 47 տարեկան, զոհ գացած է ան սրտի հիւանդութեան: — Ողբացեալը, ծագմամբ ֆոլոնուհի, ամուսնացած էր հայազգի Պր. Կարապետ Բէօփրիւկեանի հետ, որ Լիւովի քաղաքապետութեան ճարտարագէտներէն է: Ունէր բարձր զարգացում. և, իր երաժշտարանական աւարտածաին առթիւ, ստացած էր «Տօքթօր Փիլիսոփայութեան» աստղաբ Լիւովի համալսարանէն: Սորված էր իր ամուսնոյն մայրենի լեզուն, զոր և կը գրէր: Իրն էր Հայերէնը Հայ Երաժշտութեան վրայ դրուած այն յօդուածին, որ հրատարակուեցաւ Սինոի 1934 Մարտի թիւին մէջ:

(«Սինո», 1938, ժ.Բ. Տարի, Յուլիս, Թիւ 7, էջ 224):

ԲԱՀԱՆՍԱԿԱՆ ԶԵՌՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆ

31 Յուլիս, վարդապետի կիրակիին, Ամեն. Տ. Թորգոմ Ս. Պատրիարք Հայրը հանդիսաւոր Ս. Պատարագ մատոյց Մայր Տաճարի Աւագ Սեղանին վրայ և կատարեց ձեռնադրութիւնը Ընծայարանի ընթացքը աւարտած չորս Աւագ Սարկաւազներուն:

Օծումի սրտադրու պահուն, Անդրանիկ Սրկ. (Տօնիկեան) վերակոչուեցաւ Տ. Հայկապետ, Արմենակ Սրկ. (Ոսկերչեան)՝ Տ. Հրազդան, Խաչիկ Սրկ. (Մանուէլեան)՝ Տ. Կարիւն և Ազատ Սրկ. (Երէցեան)՝ Տ. Շահէ: — Պատրիարք Սրբազանը ապա խօսեցաւ կռու և մեծ իմաստ քարոզ մը:

(Չորսէն երկուքը կարգաթող և մին վախճանեալ՝ առաջինը միայն — և տարիքով ալ երիցագոյնը — կը մնայ ի շարս Ս. Աթոռոյ Միարանից, խարխլած առողջութեամբ — Ծ. Խ.):

Նախորդ օրը ձեռնադրուած էին երեք Սարկաւազներ — Սարգիս Մուշեան, Դրանիկ Ղազարեան և Անդրանիկ Աշճեան:

(«Սինո», 1938, ժ.Բ. Տարի, Օգոստոս, Թիւ 8, էջ 253):